

ÜLESTÕUSMISPÜHA PÄEVAMISSA

(Teine lugemine Ap10 ,34a. 37-43)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: "Te teate, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal oli salvinud Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega ning kuidas ta käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga.

Meie oleme selle kõige tunnistajad, mis ta tegi Juudamaal ja Jeruusalemmas. Sest kuigi ta löödi risti ja surmati, on Jumal ta kolmandal päeval surnuist üles äratanud ja lasknud tal ilmuda - mitte küll kogu rahvale, vaid Jumalast valitud tunnistajatele, see tähendab meile, kes me oleme ühes temaga söönud ja joonud, pärast seda kui ta surnuist üles tõusis.

Jeesus käskis meil tunnistada rahvale ja kuulutada, et Jumal seadis ta kohtumõistjaks elavate ja surnute üle. Temast tunnistavad kõik prohvetid, et igäüks, kes usub tema nime läbi, saab patud andeks.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps118 ,1-2. 16-17. 22-23 R:24)

R: See on Issanda päev, olgem rõõmsad ja hõisakem.

Tänage Issandat, sest tema on hea ning tema heldus kestab igavesti.

Õelgu nüüd Iisraeli rahvas:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Issanda parem käsi on tõstetud üles,
Issanda parem käsi teeb vägevaid tegusid.

Ma jään elama ega sure
ja kuulutan Issanda tegudest.

R:

Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.

Issanda käest on see tulnud
ja see on meie silmis ime.

R:

(Teine lugemine Kl3 ,1-4)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast koloslastele:

Vennad, kui te olete kord ühes Kristusega üles tõusnud, siis otsige seda, mis on kõrges, kus Kristus on istumas Jumala paremal käel. Püüdke selle poole, mis on taevas, mitte selle poole, mis maa peal. Sest teie olete küll surnud, aga teie elu on ühes Kristusega Jumalas varjatud. Ja kui Kristus - teie elu - saab avalikuks, siis ilmute teiegi koos temaga kirkuses.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi 1Ko5 ,7b-8a)

Halleluuja. Kristus, meie paasatall, on ohverdatud, pühitsegem pidupäeva Issandas. Halleluuja.

(Evangeelium A aastal Mt28 ,1-10)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui hingamispäev oli möödas ja nädala esimene päev koitma hakkas, tulid Maarja Magdaleena ja teine Maarja hauda vaatama. Aga vaata, tuli suur maavärisemine, sest Issanda ingel laskus taevast ja tuli haa juurde, veeretas kivi kõrvale ja istus selle peale. Aga tema ilmumine oli otsekui välg ja ta riided valged nagu lumi. Hirmust tema ees löid valvurid värisema ja kukkusid maha otsekui surnud. Ingel aga pöördus naiste poole ja ütles: "Ärge kartke! Ma tean, et te otsite ristilöödud Jeesust. Teda ei ole siin, sest ta on üles äratatud, nii nagu ta ütles. Tulge ja vaadake paika, kus ta oli. Minge rutuga ja öelge tema jüngritele, et ta on surnuist üles tõusnud. Ja vaata, ta läheb Galileasse enne teid - seal te saate teda näha. Vaata, seda olen mina teile ütelnud". Ja nad läksid hauakambri juurest minema kartuse ja suure rõõmuga ning jooksid seda kuulutama tema jüngritele. Aga vaata, Jeesus ise tuli neile vastu ja ütles: "Olge tervitatud!" ja nemad tulid tema juurde, võtsid tal jalgade ümbert kinni ja kummardasid teda. Siis Jeesus ütles neile: "Ärge kartke! Minge ja andke teada mu vendadele, et nad läheksid Galileasse - seal nad saavad mind näha". See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, me usume, et Kristus on tõesti üles tõusnud, kuid mis Jeruusalemmas tookord tegelikult juhtus? Kas leidsid evangeeliumis kirjeldatud sündmused tõesti aset, või on tegemist üksnes legendi või müüdiga?

Üsna lootusetu küsimuseasetus, sest surnuist ülestõusmises võiksime päriselt veenduda vaid juhul, kui me ise sellest osa saame. Aga kui meil puudub võimalus teispoolsuses ära käia ning taas maa peale tagasi tulla, siis peame leppima kaudse tõestusega - Rõõmusõnumiga Jeesuse ülestõusmisest, ja sellest, kui palju on tema elu ja õpetus maailma mõjutanud. Nii jõuab meie teadvusse, kui sügavalt puudutab inimkonda unistus surematusest. Sest surm on tõsiasi - meie omaste, sõprade ja tuttavate matused ei lase meil seda unustada. Ja kui surma järel ei tuleks enam midagi, siis oleks ka see elu siin täiesti mõttetu. Ometi oleme ka meie vahel nõdrausulised, nii et keegi peab meile ütleva: miks te otsite elavat surnute hulgast, teda ei ole siin, sest ta on üles äratatud, nii nagu ta ütles. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mind kutsuti kord külla ühe koguduseliikme juurde. Külalisi oli teisigi, ja juhuse tahtel sattusin istuma ühe sümpaatse vanema härra kõrvale. Nii palju kui ma mäletan, oli see vist tema abikaasa, kes juhtis tähelepanu, et minu kõrvalistuja on füüsik ja veendunud ateist. See oli mulle üllatuseks, sest füüsika, eriti astrofüüsika, on mind alati huvitanud, ja enamik füüsikutest, keda siiani kohanud olin, olid just läbi oma uurimistöö religiooni juurde jõudnud.

Preester ja veendunud ateist kõrvuti istumas lauas, kus serveeriti ka klaasike head punast veini... te võite ise arvata, mis edasi juhtus. Meie sõbralik kuid intensiivne vaidlus oli seltskonnale terve õhtu jooksul parajaks vaatamänguks. Kahjuks pean aga tunnistama, et lõpuks jäime mõlemad oma veendumuste juurde.

Alles hiljem hakkasin selle üle juurdlema, kui kummaline oli kuulda enese ateistiks nimetamist ühe teadlase suust. Teadlane peaks ju olema oma loomult otsija, kes ei ole saavutatuga kunagi rahul, vaid püüab leida uusi lahendusi, avastada või leiutada midagi täiesti enneolematut. Teadlane teab, et ükskõik kui kaugele maailmaruumi või aatomi sisse on inimkond suutnud tungida, on just tema ülesanne hoiduda eelarvamustest ja minna edasi, küsida aina, mis sünnib teispooll meile juba tuntud kosmose ja elementaarosakeste piires.

Teadlane peaks teadma, et juba puht matemaatiliselt on võimatu vaielda vastu Gödeli teoreemile, mis kinnitab, et süsteemisestest vahenditega ei ole võimalik

tuvastada süsteemiväliseid asju. See tähendab, inimese mõistusega ei ole võimalik mõista midagi kõrgemat kui inimene. Ning ükskõik kui keerulisi ja täpseid mõõteriistu ta ka ei ehitaks, nende tipus seisab taas seesama inimene, kes annab mõõtmistulemustele hinnangu. Loodusteadlase aus järelalus siin maailmas kogetavast peaks seega piirduma kokkuvõttega, et teaduslikult võttes on võimatu tõestada, kas teispoolsus ja Jumal on olemas või mitte. Saab vaid nentida, et teadusel puuduvad seni vahendid teispoolsuse kohta üldse midagi väita. Aga kui teadlane arvab kindlasti teadvat, et Jumalat ei ole ja tema ees pole vaja kunagi oma tegude eest vastutada, siis on ta reetnud oma peamise töömeetodi, asendanud faktid ebateadusliku soovmõtlemisega.

Muidugi, Jumalat ei saa tõestada, ja paljud inimesed ei jõua tema tunnetamiseni. Kuid ehk polegi Jumalast aru saamine siin maailmas meie peamine ülesanne. Religioosne usk on ennekõike vahend, et õppida mõistma inimest ja käituda inimese moodi. Ka Jeesus õpetas meid esmalt iseendast ja maailmast aru saama - teispoolsuse kohta ütles ta lausa sõnaselgelt: "Te ei usu mind juba siis, kui ma räägin maistest asjadest, kuidas te usuksite siis, kui ma teile räägiksin taevaseid asju?" (Jh 3.12).

Taevariiki töötas Jeesus meile ju alles pärast surma, ja Jumalat ennast polegi meil siin maailmas vaja tingimata palgest palgesse näha. Kuid usk sellesse, et Jeesus on surnuist üles tõusnud, julgustab meid uurima nii maailma kui inimest, et me õpiksime tegema võimalikult rohkem head ja võimalikult vähem kurja, et meie uudishimu ja võime rõõmsalt üllatuda ei kapselduks kibestumusse, et me oleksime ikka valmis küsima, mis on kõikide tõdede taga. Aamen.